

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от „***“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район ***, представлявано от управителя Г.П.Ц., против електронен фиш №8504538280, издаден от А“ПИ“-МРРБ, с който на основание 187а, ал.2, т.3, във вр. с ал.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Жалбоподателят оспорва процесния ел.фиш, като неправилно и незаконосъобразно издаден. Навежда доводи, че разполага с бордово устройство, монтирано в ППС, въз основа на сключен договор за месец май 2020 г. за предоставяне на услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с последващо плащане с „Джиджитол Сمارт Инфраструктура“ АД, което в случая не е уведомило собственика или ползвателя на процесното ППС, относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство по силата на чл.2, &7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28.11.2019 г., преди да бъде образувано административнонаказателното производство, поради което извършеното нарушение не е засегнало защитените обществени отношения и представлява маловажен случай, като е следвало да се приложи разпоредбата чл.28 от ЗАНН; в процесния ел.фиш не е уточнено и не става ясно в какво качество нарушителят се счита за извършител на нарушението – като собственик или ползвател на МПС, движещо се по платен републикански път на процесната дата; при описание на мястото на нарушението е посочен път А-6 км 50+427, който не е посочен в Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние, с оглед на което последното се явява недоказано; процесният ел.фиш не съдържа и дата, на която е издаден, което пречи да се установи дали са спазени преклузивните срокове в рамките, на които може да бъде образувано административно-наказателното производство, съгласно чл.80, ал.1, т.5, чл.81, ал.3 от НК и чл.11 от ЗАНН; към датата на нарушението, монтираното в ППС бордово устройство е предавало тол данни към електронната система за събиране на такси на база изминато разстояние, съгласно справка от електронна система DIGITOLL за генерирани тол такси на процесното МПС, поради което твърдението, че изцяло не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, не отговаря на обективната истина. Позовава се на съдебна практика на съдилищата.

Жалбоподателят, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – адв.С.С. от САК, след приключване на съдебното следствие, моли съда да отмени процесния ел.фиш, на посочените в жалбата основания. Претендира присъждане на направените разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответната страна по жалбата в лицето на издателя на ел.фиш – А“ПИ“-МРРБ, взема становище в придружаващото преписката писмо да бъде потвърден процесния ел.фиш, като издаден при спазване на всички

материално-правни и процесуални изисквания и в съответствие с целта на закона, поради което счита изложените от жалбоподателя доводи за неговата отмяна, за неоснователни.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, при наличие на правен интерес да обжалва ел.фиш. Ел.фиш е връчен на жалбоподателя на 10.05.2023 г., съгласно приложеното известие за доставяне, а жалбата е подадена на 18.05.2023 г., съгласно отразената дата на поставения входящ номер върху нея, т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл.189ж, ал.5 от ЗДвП, във вр. с чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по съществото, жалбата е неоснователна.

Издаден е електронен фиш №8504538280 за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, за това, че на 20.04.2021 г., в 03:16 часа, е установено нарушение с ППС – влекач „Мерцедес Актрос 1844 ЛС“, с рег. №***, с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, в Столична община, за движение по път А-6 км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Отразено е, че нарушението е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6 км 50+427.

За посоченото нарушение на жалбоподателя „***“ ЕООД, със законен представител Г.П.Ц., в качеството на регистриран ползвател на ППС, на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с ал.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

В ел.фиш е отразено, че независимо от налагането на това административното наказание, „***“ ЕООД дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП, съобразно категорията на ползваното ППС в размер на 133 лева.

Описаната по-горе фактическа обстановка съдът прие за установена от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: процесният ел.фиш; известие за доставяне; разпечатка от запис на нарушението; снимков материал – 2 бр. видеоклип; справка за собственици и притежатели на МПС;

отговор на изискана справка от А“ПИ“-МРРБ, ведно с карта с местоположение на техническото устройство; извлечение от ел.система с данни за него; писмо от Областно пътно управление София; протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарна контролна точка; отговор на изискана справка от „Джиджитол Смарт Инфраструктура“ АД; както и от приложените към жалбата писмени доказателства: два броя справки от ТРРЮЛНЦ за актуално състояние; Решение №101/20.02.2020 г. на МС; писмо на Директор ОПУ София към А“ПИ“; справка от електронна система DIGITOLL за 20.04.2021 г.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.10, ал.2 от ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Съдът намира, че обжалваният ел.фиш съдържа всички реквизити, изискуеми съобразно чл.189ж, ал.1 от ЗДвП. Административното наказване чрез издаване на ел.фиш съдържа особени правила, които са специални по отношение на общите такива, регламентирани в ЗАНН. Съобразно §6, т.63 от ДР на ЗДвП, ел.фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Според даденото тълкуване в Тълкувателно решение от 26.02.2014 г. по т.дело №1/2013 г., ОСК на ВАС, ел.фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, а от гледна точка на правното му действие, уредено в чл.198, ал.11 от ЗДвП, ел.фиш притежава специфики, характерни както за АУАН, така и за НП; изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Съдът намира, че макар в цитираното Тълкувателно решение да са засегнати въпроси, свързани с издаването по реда на чл.189, ал.4-11 от ЗДвП ел.фишове, развитите от страна на висшата съдебна инстанция съображения, следва да намерят приложение и по отношение на ел.фишове, издавани на основание чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, както предвид същественото сходство в регламентираните обществени отношения, така и предвид същественото сходство в правната им уредба, съгласно ЗДвП.

Обжалваният електронен фиш е издаден от надлежна институция – А“ПИ“ към МРРБ, и съдържа всички реквизити по чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на ел.фиш на формално основание. В тази връзка следва да се отбележи, че жалбоподателят неправилно приравнява ел.фиш на наказателно постановление, за съдържанието на което са налице други изисквания и разширително тълкува закона, като прави изводи за наличие и на други реквизити като например: дата на издаване на същия, съответно приложение на давностни срокове по чл.34 от ЗАНН и др., поради което релевираните в жалбата възражения по процесуалната изрядност на административнонаказателното производство, не се споделят от съда.

Действително, не е посочена дата на издаване на ел.фиш, но причина за това е обстоятелството, че законодателят не е предвидил такъв реквизит в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП. В тази връзка, съдът не споделя направеното възражение от жалбоподателя относно нарушение на давностните срокове по чл.34 от ЗАНН и възможността административнонаказателната отговорност в случая да е погасена по давност. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно Тълкувателно решение №1/27.02.2015 г. по т.д. №1/2014 г. на ВКС и ВАС, сроковете по чл.34 от ЗАНН са давностни и с тяхното изтичане се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган, като разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. В случая това са разпоредбите на чл.81, ал.3, във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от НК. Доколкото по своите последици електронните фишове се приравняват на наказателните постановления като същите се издават във връзка с констатиране и санкциониране именно на административно нарушение, то приложими са общите правила относно давностните срокове, които се обсъждат и при наказателните постановления. В настоящия случай не е изтекла тригодишната погасителна давност за наказателно преследване. Административнонаказателното производство е започнало с установяване на административното нарушение, извършено на 20.04.2021 г., за което е издаден електронен фиш, връчен на жалбоподателя на 10.05.2023 г., т.е. от датата на извършване на нарушението до датата на връчване на електронния фиш е изминал период около две години, а не три години. Според чл.80, ал.1, т.5 от НК деяния, за които се предвижда наказание глоба, се погасяват с изтичането на относителната погасителна давност от три години. С връчването на електронния фиш, преди да изтече относителната тригодишна давност за наказателно преследване, са били извършени действия, които прекъсват изтичането на давността и същата е загубила правното си значение, защото от този момент започва да тече нова давност. Към настоящия момент не е изтекла и абсолютната погасителна давност, която е четири години и шест месеца, независимо от прекъсването на относителната давност с връчване на електронния фиш. Както бе посочено по-горе, визираните

давностни срокове в разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН касаят съставянето на АУАН, но доколкото с разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП се изключва изискването за съставяне на АУАН и издаване на НП, давностните срокове по чл.34 от ЗАНН не са предмет на обсъждане в настоящото производство.

Налице е ясно посочване на мястото на извършване на процесното нарушение – Столична община, път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър. Съгласно данните в представената карта с местоположение на СКТ 10182, извлечение от електронната система с данни за СКТ 10182 и писмо с изх.№66-Сф-232/17.02.2023 г. от Областно пътно управление София, посоченото в ел.фиш място на установяване на нарушението, съвпада с местонахождението на контролното устройство с №10182, а именно: път А-6 /Автомагистрала Европа/, км.50+427 метра, попадащо на територията на гр.София, Столична община. Съгласно данните в издаденото Разрешение за специално ползване на пътищата чрез временно ползване на части от пътното платно и на земи в обхвата на пътя №РСПП-407/26.11.2019 г., АУЗПТ №1018 се намира на АМ „Европа“ – А6 – Северна скоростна тангента „София-Кулата“, при км 1+050, който съгласно Решение №127/28.02.2020 г. на МС, Северна скоростна тангента, от км 0+000 до км 16+540, се припокрива с АМ „Европа“ – А6 Граница Сърбия – София, от км 49+500 до км 65+900. Горното означава, че местоположението на описаното в ел.фиш контролно устройство – км 1+050, Северна скоростна тангента, между разклона за Нови Искър и пътен възел Илиенци, съответства на приблизителен км 50+427 от път А-6 „Европа“. Предвид горните данни, релевираните в жалбата възражения, че липсва точно посочване на мястото на нарушението, както и яснота относно точния тол сегмент, за който става въпрос, доколкото посочения в ел.фиш такъв „км 50-427“ липсвал в Решение №101/20.02.2020 г. на МС, се явяват напълно неоснователни и също не се споделят от съда. Предвид факта, че горесцитираното разрешение за специално ползване на пътищата чрез временно ползване на части от пътното платно и на земи в обхвата на пътя, е от дата преди установяване на нарушението – 26.11.2019 г., ангажираните писмени доказателства от жалбоподателя, че към датата на деянието не е имало изграден км 50+427, не се споделят от съда. Освен това, видно от протокола за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарна контролна точка /СКТ/ 1018 от 15.08.2019 г. е, че същата е с местонахождение между П-18 и п.в. Илиянци, община София, обл.София-град, път Северна скоростна тангента, км 1+050, обозначена и с географски координати. Контролното устройство с №1018 е отразено и на приложения снимков материал, а в разпечатката на записа на нарушението от същото това контролно устройство са описани идентични данни относно местоположението на КСТ – между П-18 и п.в. Илиянци, община София, обл.София-град, съответно път А-6 км 50+427, тол секция 10182, към правилно отразената дата в ел.фиш на извършване на деянието - 20.04.2021 г.

Налице е ясно и точно описание на нарушението, от което се

установява естеството на извършеното деяние, изразяващо се именно в движение на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаване.

В процесния ел.фиш е указан реда и срока за заплащане на глобата, реда и срока за обжалване на ел.фиш, както и възможността за заплащане на компенсаторна такса по чл.10, ал.2 от ЗП.

Относно правилността на процесният ел.фиш са събрани веществени доказателствени средства – снимки и разпечатка /създаден доклад от електронната система за събиране на пътни такси/, изготвени с контролното средство, както и доказателства относно ползването на процесното ППС. От съвкупния анализ на тези доказателствени материали е видно, че отразените в ел.фиш факти и обстоятелства, са правилно установени.

Съгласно разпоредбата на чл.102, ал.2, изр.1 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП, според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. Съгласно приложената справка за нарушител, „***“ ЕООД, с управител Г.П.Ц., е вписано в свидетелството за регистрация на процесното ППС, като негов регистриран ползвател. Следователно, за жалбоподателя е налице същото задължение, каквото има и собственика, но с което не се е съобразило при описаните по-горе условия на време, място, обстановка, да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията, във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП, според категорията на ППС. Ползвателят на ППС също е субект на вмененото нарушение, поради което релевираните възражения в жалбата за липса на яснота в ел.фиш относно качеството на нарушителя – собственик или ползвател, се явява неоснователно и не се споделя от съда.

Съгласно разпоредбата на чл.10б, ал.1 от ЗП, тол таксите се диференцират в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство и броя на осите, екологичните му характеристики и се определят за всеки отделен път или пътен участък. Видно от създадения от контролното устройство доклад за установеното нарушение е, че в случая, дължимата тол такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП е изцяло незаплатена, тъй като към 20.04.2021 г., в 03:16 часа, точно когато процесното МПС се е придвижвало в Столична община, по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, с регистриран ползвател „***“ ЕООД, не е имало валидна

маршрутна карта или валидна декларация за преминаването. Жалбоподателят ангажира доказателства, че на 20.04.2021 г. за ППС с рег.№*** са генерирани тол такси, но не ангажира никакви доказателства в подкрепа на твърдението си в жалбата, че към датата на установяване на нарушението, монтираното в това ППС бордово устройство е работело и отчитало съответните данни. В тежест на собственика, респективно регистрирания ползвател на ППС е да докаже изправността на бордовото устройство, доколкото негово задължение е да следи за неговата изправност на всяко притежавано/ползвано ППС, което жалбоподателят очевидно не е направил в случая. При положение, че съгласно дадения отговор по делото от издателя на ел.фиш, описаното стационарно контролно устройство е технически изправно и не подлежи на периодичен контрол, съгласно действащото законодателство – Закон за измерванията, като същото представлява стационарна контролна точка и точно автоматично устройство за записване на пътния трафик, което е разположено на метална рамка, неподвижно монтирано над път А-6 /АМ „Европа“/ км 50+427 метра, попадащо на територията на гр.София, и е част от електронната система за събиране на пътни такси, релевираното възражение в жалбата, че монтираното на процесното ППС бордово устройство е предавало данни към електронната система за събиране на такси на база изминато разстояние, се явява неоснователно и също не може да бъде споделено от съда. Приложените по делото видеозаписи във вид на снимков материал установяват по безспорен и несъмнен начин, че описаното в ел.фиш контролно устройство е създадо доклад за установеното нарушение с МПС, ползвано от жалбоподателя. Горното дава основание на съда да приеме, че бордовото устройство, асоциирано към процесното ППС, не е било изправно /било е изключено, неправилно включено в електрическото захранване и/или с изчерпана батерия/, поради което на посочените дата и час не е предавало данни и информация за преминаването през тол сегментите по платената пътна мрежа. В уверение на горното са и данните от представения отговор по изисканата справка от „Диджитал Сمارт Инфраструктура“ АД, че в системата има генериран е-мейл към клиента, с който е уведомен за регистрирано нарушение, както и че бордовото устройство е проектирано при разреждане на батерията да издава звуков и светлинен сигнал, светодиодите за техническия и договорния статус издават предупреждение към водача на ППС и на таблото се изписва съобщение „Свържете към захранването“, за да може водача на превозното средство да предприеме съответните действия. Жалбоподателят, в качеството си на регистриран ползвател на процесното МПС не е доказал, че е изпълнил в пълен обем задълженията си да следи за изправността на бордовото устройство на това МПС, поради което и с оглед на събраните в тази насока доказателства, съдът намира, че вмененото нарушение е доказано по несъмнен и безспорен начин.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено по безспорен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по

чл.102, ал.2 от ЗДвП. Касае се за ангажиране на административнонаказателна отговорност на юридическо лице, регистриран ползвател на процесното ППС, към датата на деянието. Освен това, жалбоподателят не се е възползвал от възможностите за анулиране на ел.фиш, съобразно чл.189ж, ал.2 и ал.3 от ЗДвП.

Правилно на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, на жалбоподателя – юридическо лице, в качеството на регистриран ползвател на описаното в ел.фиш ППС, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева. Налице е абсолютно определена санкция, в която предвиденото наказание е точно фиксирано по вид и размер, с оглед на което съдът констатира, че и материалния закон е правилно приложен.

С разпоредбата на чл.189з от ЗДвП, законодателят изключва приложението на чл.28 и чл.58г от ЗАНН за нарушения по този закон, каквото се явява и процесното, поради което съдът не дължи отговор на въпроса относно наличие на предпоставките за квалифициране на вмененото нарушение, като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. С оглед на горното, релевираното възражение в жалбата, че доставчикът на електронната услуга „Джиджитол Смарт Инфраструктура“ АД не е уведомил ползвателя на МПС за техническа нередовност в бордовото устройство, каквото задължение това дружество към датата на нарушението не е имало, или че съобщението било генерирано 11 дни сред регистрирането му, поради дизайна на системата за изчакване от 10 дни за евентуално закъснели тол декларация, съгласно данните в предоставената справка, не могат да бъдат обсъждани като основания за квалифициране на деянието като маловажен случай.

По изложените по-горе съображения, обжалваният ел.фиш следва да бъде потвърден, като правилно и законосъобразно издаден.

По разноските:

На основание чл.63д от ЗАНН, страните имат право на разноски, които се присъждат по реда на АПК. С оглед изхода на делото, право на разноски има ответната страна по жалбата – А“ПИ“-МРРБ, но изрично искане в тази насока от правоимащата страна не е направено, а и не са ангажирани доказателства за направени разноски в настоящото производство, поради което съдът не се произнася по този въпрос.